

Geachte leden van de Provinciale Staten. Ik stel het zeer op prijs dat ik mijn verhaal kan vertellen, ook mede namens Windalarm Amsterdam.

Het plan om windturbines op 500 meter of dichterbij woningen te plaatsen is al getest in de praktijk en dit heeft desastreus uitgepakt voor de bewoners, en ook voor de plaatselijke en provinciale politiek.

De voorbeelden zijn onder meer Houten, Oost Groningen en in Zuid Holland: Spui en Hartelbrug.

In alle gevallen regent het klachten van overlast en zijn in één geval 6 van de 12 omwonenden verhuist.

Dit heeft recent 4 Zuid Hollandse provinciale fractie partijen ertoe besluiten om nu grotere afstanden van het plaatsen te onderzoeken. Dit zijn coalitiepartijen Groen Links en Christen Unie, samen met 2 oppositiepartijen.

De vier fracties vinden dat de overheid 'niet hoeft te wachten met maatregelen totdat onomstotelijk bewijs is geleverd van schadelijke effecten'. Ik herhaal: de overheid 'niet hoeft te wachten met maatregelen totdat onomstotelijk bewijs is geleverd van schadelijke effecten'. Liever voorkomen ze die op voorhand.

Het RIVM erkent dat windturbines ernstige hinder kunnen veroorzaken en geeft aan dat er aanwijzingen zijn dat windturbines slaapverstoring veroorzaken. Hinder en slaapverstoring zijn gezondheidseffecten en kunnen leiden tot verminderd welbevinden, stress, vermoeidheid.

WHO benoemt lawaai tot een van de meest belangrijke gezondheidsproblemen (2018) en roept op om de normen naar beneden bij te stellen

Toch frame het RIVM de geluidshinder nog als 'slechts' ergernis en beweert dat dit wordt veroorzaakt door een negatieve perceptie. Het probleem zou kunnen worden opgelost door financiële participatie. Dit is klinkklare theoretische onzin. Vraag het de omwonenden van windpark Spui maar na.

Hoe meer windturbines worden geplaatst op korte afstand van woningen, hoe sterker het wetenschappelijk bewijs wordt dat deze windturbines gezondheidsschade opleveren.

Het punt is nu dat ik zelf, ook lid van Windalarm Amsterdam, heb gesproken met een bekende advocaat die class actions begeleid die het nationale nieuws hebben gehaald. Hij vertelde dat er een hele goede juridische basis is voor schadevergoeding indien de overheid deze turbines plaatst zonder de gezondheidseffecten goed te onderzoeken, en het later blijkt dat dit wetenschappelijk bewezen kan worden.

In omgevingen zoals in Amsterdam, waarbij 10 duizenden mensen dichtbij deze Windturbines gaan wonen zal het schadevergoedingen gaan regenen en dit de overheid, samen met de coöperaties, veel geld gaan kosten.

Met andere woorden, mochten deze turbines dichtbij woonwijken geplaatst gaan worden zijn er alleen maar verliezers, behalve de duurbetaalde advocaten. En het uiteindelijke doel, waar we allemaal voor willen gaan, een duurzame energietransitie, is geen steek verder gekomen.

Laten we als provincie Noord Holland deze windturbines plaatsen op een gezonde afstand van mens en Natuur: deze plaatsen zijn er! Bijvoorbeeld aan de Zaanse kant van de Amsterdamse haven, maar door blokkade van de gemeente Zaandam staan deze niet gepland.

Met de grotere afstanden voor mens en natuur zullen we waarschijnlijk de provinciale doelen niet gaan bereiken. De windturbineplekken die we tekort komen zouden we op de zeer vele particuliere daken kunnen doen. Ook stel ik voor om extra turbines op zee te plaatsen ter compensatie: de techniek gaat snel, zodat 4 turbines op zee nu evenveel megawatt opleveren als de 15 geplande turbines in Amsterdam. De RES moet hiervoor worden herzien, maar dat is denk ik goed te verdedigen in de landelijke politiek.

Nogmaals: begin er niet aan: het zal juridische claims gaan regenen waar uiteindelijk niemand beter van wordt, behalve duurbetaalde advocaten!